

19. 6/2. 7.

Свети апостол Јуда; Преподобни Пајсије Велики; Свети мученик Зосим; Преподобни Јован отшелник; Свети Јован Шангајски

1. Свети апостол Јуда. Један од Дванаесторице. Син Јосифов и Саломин, а брат Јакова, брата Господњег. Са Саломом, ћерком Ангеја, сина Варахина Захаријана, имађаше Јосиф дрводеља четири сина: Јакова, Јосију, Симона и Јуду. Овај Јуда назива се понекад Јуда Јаковљев, по знаменитијем од себе брату своме Јакову. Своју посланицу свети Јуда почиње овако: "Јуда слуга Исуса Христа, брат Јаковљев" (Јд 1, 1). И ако се и он могаше назвати братом Господњим колико и Јаков, он то не чињаше из смирења и стида, јер у почетку он не вероваше Христу Господу; и када старац Јосиф пред смрт хтеде и Исусу дати део имања као и осталој деци својој, сви се томе успротивише па и Јуда, само Јаков драговољно одели део од свога дела и намени га Исусу. Још се Јуда назива Левијем и Тадејем. Има још један Тадеј, од Седамдесеторице апостола (в. 21. август), но овај Тадеј, или Јуда, био је један од великих апостола. Проповедао је Јеванђеље по Јудеји, Самарији, Галилеји, Идумеји, Сирији, Арабији, Месопотамији и Јерменији. У Едеси, граду Авгаровом, допунио је проповед онога другог Тадеја. Када проповедаше у пределима око Арарата, би ухваћен од незнабожаца, распет на крст и стрелама убијен, да вечно царује у царству Христовом.

2. Преподобни Пајсије Велики. Мисирац по рођењу и језику. По једном виђењу у сну мајка га заветова Богу на службу. Као младић дође преподобни Памбу, и овај га прими за ученика и за саученика преподобног Јовану Колову, који и описа житије Пајсијево. На радост свом духовном оцу Пајсије прилагаше труд к труду, и подвиг к подвигу. Више пута јављао му се пророк Јеремија, кога је он нарочито волео и чешће читао; јављали су му се чешће и ангели Божји, па и сам Господ Христос. "Мир теби, возљубљени угодниче мој!" рекао му је Господ Христос. По великој благодати од Бога Пајсије је имао нарочити дар уздржавања од јела. Често није окушао хлеб по петнаест дана, још чешће по недељу дана, а једном је, по сведоџби Јована Колова, седамдесет дана проживео не окусивши ништа. Имао је велику борбу са духовима злобе, који су му се јављали понекад онакви какви и јесу а понекад у виду ангела

светлих. Но благодатни слуга Божји није се дао никад обманути и прелестити. Био је прозорљивац и чудотворац знаменит по свему Мисиру. Преселио се у вечност 400. године. Преподобни Исидор Пелусиот пренео његове мошти у своју обитељ, и чесно их сахранио.

3. Свети мученик Зосим. Војник римски у време цара Трајана. Храбро исповедао своју веру у Христа Господа, због чега је претрпео љуте муке. Усред мука чуо глас с неба: "Мужај се, Зосиме, и крсти се. Ја сам с тобом!" Ангели Божји јављали му се у тамници. После многих мучења секиром посечен 116. године.

4. Преподобни Јован отшелник. Подвизавао се у VI веку близу Јерусалима. Подвигом достигао високи ступањ чистоте и силе, тако да му се зверови покоравашу. У дубокој старости упокоји се у Господу 586. године.

Свети Јован Шангајски.

Рођен је 1896. године у Русији, као Михаило Максимовић. Име је добио по Св. Архистратигу Михаилу, којег је његова породица прослављала као свог заштитника. Наиме, са очеве стране, Св. Јован Шангајски био је српског племићког порекла, па је и задржано и породично прослављање Св. Архангела Михаила. Предак му је био и велики светитељ, Св. Јован Тоболски. Као царски официр, млади Михаило Максимовић је рањен током борбе у десну ногу, због чега је доживотно хромао. Након завршеног Правног факултета, због грађанског рата у Русији долази у Србију, земљу свог порекла, где завршава и Теолошки факултет у Београду. Зарађује за живот продајући новине испред Саборне цркве у Београду, где постаје омиљен међу парохијанима. Доцније, постаје и свештенослужитељ овог светог храма, посвећеног Св. Архангелу Михаилу. У Миљковом манастиру у Србији прима монашки постриг, добивши име Јован, по свом претку-светитељу. По одлуци Светог Архијерејског Синода СПЦ, постаје професор на Битољској богословији, где остварује трајно пријатељство са владиком Николајем Велимировићем и аввом Јустином Поповићем. Владика Николај говорио је за њега да је анђеолово лице у људском облику и живи светитељ, упућујући ђаке да беспоговорно слушају о. Јована. О. Јован (Шангајски) ноћу никада није спавао, већ је обилазио ђаке док спавају, покривао их и молио

се над њима. Од дана монашења па све до краја живота, никада више није спавао у кревету. Ноћи је проводио на коленима, у молитви пред иконом Богородице и Спаситеља. Јео је једном дневно, у поноћ, а спавао тек сат или два на коленима, и даље у молитви, узевши на себе један од најтежих подвига побеђивања своје природе. Упознавши молитвено заступништво Св. Наума Охридског, коме су узношене молитве за душевне болеснике и болесне уопште, увек је са собом носио икону овог светитеља и њоме исцељивао, како на Охриду тако и до краја живота, ма где се налазио. На Западу је обилазио душевне болнице и ноћу тајно исцељивао болеснике крај ове иконе. Архиве шангајских болница бележе бројне случајеве чудесних исцељења његовим молитвама. Када је хиротонисан за епископа, добио је премештај за Шангај, у Кину. Тамо утемељује Кинеску православну цркву. Оснива чувено сиротиште Св. Тихона Задонског и удомљује око 4000 деце. Успоставља блиске везе са православним црквама Србије, Украјине и Грчке. Захваљујући његовом мисионарском раду и љубави, стотине хиљада Кинеза прелази у Православље. Када је добио премештај у Сан Франциско, сви штићеници овог дома пошли су за њим у Америку. Обилази бројне западноевропске градове и оживљава спомен на западне светитеље. Кажу да не постоји неко ко је тако добро познавао – именом и житијем – све западне светитеље, нарочито помесне, чије је име почело да бива предато заборава, све док он није оживео поново спомен на њих. Учио је да свака земља мора поштовати своје помесне светитеље, колико и остале велике православне свете. Имао је дар натприродног памћења. Свету Литургију је служио на руском, српском, грчком, енглеском, холандском, француском и кинеском, стојећи бос у олтару, сматрајући се недостојним да гази обувен пред Светим Престолом, због чега је у Француској назван и Св. Јован Боси. Никада није пропуштао ни један дан да не служи Литургију. Постаје епископ Западне Америке и Сан Франциска, подиже у овом граду цркве, сиротишта, болнице, старачке домове, школе, мензе, спасава ноћу напуштену децу са улица, обилази болесне у болницама и домовима, људе у невољи и на самрти, моли се за њих, помаже свердно, причешћује их и чудесно исцељује, творећи небојена чуда још за живота. Појављује се увек непозван, видевши својим прозорљивим духовним оком коме је потребна његова

помоћ и заступништво. Појављује се веома брзо и код оних који су га у молитви призивали, чак и тамо где су све капије биле закључане и под строгим надзором. Док је боравио четири године на Филипинима, молећи се ноћу на све четири стране света, заустављао је урагане или би они заобилазили острво, да би поново ударали на острво када га је Св. Јован Шангајски напустио. О њему се никада није могло говорити са становишта обичних, људских мерила... По његовом благослову, преподобни о. Серафим Роуз оснива манастир Св. Германа Аљаског у Платини (Калифорнија), који постаје расадник Православља у Америци. Као члановима Руске Заграничне Цркве (која се није слагала са тадашњом расколничком званичном руском црквом), Спрска Православна Црква им пружа свесрдну помоћ, признајући их као интегрални део СПЦ. Заједно са Св. владиком Николајем, заслужан је за канонизацију Св. Јована Кронштатског. Захваљујући њему десило се и прво рукоположење за епископа Православне цркве Француске. Овај чудесни, прозорљиви старац, преиспуњен љубављу, чудима и молитвом, предаје своју ангелску душу Господу 2. јула 1966. године, у молитви, пред иконом Богородице Курско-Коренске, од које се никада није одвајао. У постељу је положен након 40 година. Његова сахрана, којој су присуствовале хиљаде и хиљаде поклоника, од туге је претворена у радосно прослављање победе живота над смрћу, победе Васкрсења Христовог. Његова соба претворена је у капелу, у којој се од тада врше богослужења. Испод ње је основана америчка мисионарска парохија Св. Нектарија Егинског Чудотворца, кога је Св. Јован веома поштовао и волео. Мошти Св. Јована Шангајског обретене су 1993. године нетрулежне, а данас почивају у храму посвећеном икони Богородице "Свих жалосних Радост" у Сан Франциску. Од светог јелеја из кандила над његовим моштима небројено много људи је добило исцељење, а многоструко се потврдило и његово силно и брзо заступништво пред Богом свима који му се са вером и љубављу помоле. Заштитник је путника, нарочито оних који лете авионом, болесних, деце, сирочади, удовица, зависника (помаже алкохоличарима и наркоманима), неправедно оптужених, душевних болесника, одгонитељ непријатељских напада и демона и брзи помоћник током великих временских непогода, саобраћајних несрећа и других опасности.